

РЕШЕНИЕ

№ 4588

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1835** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).

Образувано е по жалба на адв. А. А., като пълномощник на М. Г. К. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-4110/13.10.2022г., издадена от директора на Регионалната дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място], към Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА). С процесната Заповед, на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.10ба, ал.1, т.1, б. „г“ ЗАвтПр, е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) – временно спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предната регистрационна табела на товарен автомобил от категория N1, с марка Ф. ЛТ 36, с държавен контролен (ДК) [рег.номер на МПС] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната ПАМ, като постановена в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че моторното превозно средство (МПС) – обект на ПАМ, не попада в обхвата на чл.24е, ал.5 ЗАвтП и нормата е неприменима към настоящия случай. Смята, че описанието на фактите в оспорвания акт не позволява да се установи по категоричен начин волята на административния орган относно извършеното нарушение. Твърди, че по аргумент от чл.6 ЗАвтП и с оглед техническите характеристики на МПС с което е бил осъществен превозът, не е било необходимо издаването на лиценз или удостоверение за

регистрация. Намира за недоказани констатациите на административния орган, че водачът на МПС е извършвал услугата „Пътна помощ“ по смисъла на §1, т.58 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗАвтП, тъй като репатрираният автомобил е бил без регистрационни табели и съответно не се е движел по пътната мрежа. Твърди също, че превозът заради който е постановена спорната ПАМ е бил предмет на гражданскоправна сделка между водача на МПС и собственика на репатрирания автомобил. Претендира, , е с издаване на оспорвания акт е бил нарушен принципът за съразмерност, установен в чл.6 АПК. Чрез процесуалния си представител адв. А. моли съда да отмени Заповед №РД-14-4110/13.10.2022г. и да осъди ответника за разноски, съгласно представения списък.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” - С., редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С прието по делото Свидетелство за регистрация №009290752/02.07.2018г. - I част, жалбоподателят М. К. се легитимира като собственик на товарен автомобил от категория N1 с марка Ф. ЛТ 35, с ДК [рег.номер на МПС] . Не е спорно между страните, че на датата и часа, посочени в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) бл. №330640/11.10.2022г., товарният автомобил е бил управляван от Г. Е. Г., въз основа на упълномощаване от 31.08.2022г. с нотариална заверка на подписа.

При извършена на 11.10.2022г. проверка по спазване на Закона за автомобилните превози и Закона за движението по пътищата, инспектор в Регионалната дирекция „Автомобилна администрация“ – С. установил, че около 11³⁵ часа в [населено място] на [улица]с посока на движение [улица], Г. Г. – водач на товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на М. К., извършвал репатриране на лек автомобил Ф. Поло – без регистрационни табели, по маршрут от гара Е. П. до [населено място], без издадено по надлежния ред Удостоверение за регистрация за извършване на „Пътна помощ“ от ИААА. Констатирано било, че на предния капак на товарния автомобил има поставен надпис „Денонощна пътна помощ“ и върху тавана светлинен жълт сигнал (жълта лампа). В резултат на тези установявания на водача на МПС е бил съставен АУАН бл. №330640/11.10.2022г. за нарушение на чл.24е, ал.1 ЗАвтП, който е предявен на Г. Г. и е подписан от него без възражения.

Въз основа на АУАН и събраните при проверката писмени сведения, директорът на Регионалната дирекция „Автомобилна администрация” - С. постановява оспорваната Заповед №РД-14-4110/13.10.2022г. за прилагане на ПАМ. За изясняване на спорните факти по делото са приети гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелите А. Ц. А. и Г. Е. Г., като последователни и основани на техни лични впечатления. Свидетелят Г. разказва, че през м. ноември 2022г. е бил спрян за проверка докато е управлявал товарен автомобил, който представлява камион с платформа и надпис на вратите „Пътна помощ“. Заедно с него е бил другият свидетел – А. А., по чиято молба Г. е превозвал неработещ лек автомобил със свалени номера. Лекият автомобил е бил качен от къща в [населено

място] с цел да бъде превозен до [населено място]. Свидетелят посочва, че има автосервиз и използва товарния камион за превозване на колите до и от автосервиза. Свидетелят А. разказва, че с Г. са приятели и си вършат услуги. Такава услуга е представлявало и превозването на лекия автомобил – с повредена кормилна система, от [населено място] до [населено място]. По време на превоза в [населено място] ги спрели полицаи за проверка, след което свалили регистрационните табели на товарния автомобил, както и взели книжката на водача и ги пуснали да си тръгнат.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.107, ал.2 ЗАвтП.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване. Настоящият решаващ състав приема, че жалбоподателят, като формален собственик на МПС, предмет на Заповед №РД-14-4110/13.10.2022г. е легитимиран да оспорва наложената ПАМ, тъй като последната засяга непосредствено негови права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-14-4110/13.10.2022г. е постановена от компетентен административен орган по смисъла на чл.107, ал.1 ЗАвтП. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №РД-01-553/23.11.2021г. с която изпълнителният директор на ИААА е упълномощил директорите на Регионални дирекции „Автомобилна администрация” да прилагат ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗАвтП (т.4).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваната ПАМ е в съответствие с действащите към датата на издаването ѝ материалноправни норми и с целта на закона.

Според регламента на чл.24е, ал.1 ЗАвтП (нов, ДВ бр.60/2020г., в сила от 07.07.2020г.) пътна помощ по пътищата, отворени за обществено ползване, се извършва от физически или юридически лица, регистрирани по Търговския закон или по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, вписани в регистъра по ал.4 и притежаващи поне едно превозно средство с българска регистрация, собствено или наето, което отговаря на изискванията на ал.6. Определение за „пътна помощ“ е дадено в §1, т.58 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗАвтП, съгласно която норма това е превоз на повредено или аварирало превозно средство с моторно превозно средство, конструирано за тази цел. В §64 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози (ПЗР ЗИД ЗАвтП) е предвиден двугодишен срок от влизане в сила на ЗИД ЗАвтП – 07.07.2020г., в който срок лицата вписани в регистъра по отменения чл.148в от Закона за движението по пътищата ([ЗДвП](#)), извършващи пътна помощ, да привеждат дейността

си в съответствие с чл.24е и 24ж от този закон. При това този срок е изтекъл на 07.07.2022г. и следователно до тази дата, жалбоподателят е следвало да приведе дейността си в съответствие с изискванията на чл.24е ЗАвтП, в случай, че преди това е осъществявал „Пътна помощ“ на основание вписване в регистъра по отменения чл.148в ЗДвП. В случая такива доводи не се сочат и не са ангажирани доказателства в тази посока.

Регистърът на лицата, които осъществяват пътна помощ е публичен и се води и поддържа от ИААА. В регистъра се вписват данни, изрично и изчерпателно посочени в чл.24е, ал.4, т.1 – 6 ЗАвтП. В ал.5 на чл.24е ЗАвтП е установено, че лицата по ал.1 извършват дейността със собствени или наети превозни средства, вписани в регистъра по ал.4, съответно с вписани превозни средства в регистъра по чл.6, ал.1, които могат да бъдат от категории N2 или N3, специално оборудвани за превоз на повредено или аварирало превозно средство, и превозни средства от категория N1 с трайно монтирано приспособление за повдигане на предния или задния мост на повреденото превозно средство, позволяващо репатрирането му. Законът предписва превозните средства по ал.5 да се обозначават с надпис "ПЪТНА ПОМОЩ", наименованието на лицето по ал.1 и телефонния номер за приемане на заявки за извършване на дейността (чл.24е, ал.6 ЗАвтП).

За извършване на превоз на повредено превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без издадено удостоверение за вписване в регистъра по чл.24е, ал.4 ЗАвтП, както и за допускане извършването на превоз на повредено превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване с превозно средство, което не отговаря на изискванията на чл.24е, ал.5 и/или не е обозначено по начина, указан в ал.6 на чл.24е и/или не е вписано в регистъра по чл.24е, ал.4 законът е предвидил на виновния водач и на третото лице – допустител, да бъде наложено съответно административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция, в размери, определени в чл.104и ЗАвтП.

Освен това обаче, за преустановяване на административното нарушение законът – чл.106а ЗАвтП, предвижда и прилагането на ПАМ, сред които и процесната: временно спиране от движение до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца на МПС с което се извършва превоз на повредено превозно средство, без да са изпълнени изискванията по чл.24е ЗДвП (ал.1, т.1, б. „г“).

От анализа на цитираните норми следва извод, че за да е налице основание за прилагане ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1 ЗАвтП е необходимо кумулативно да са изпълнени следните условия: 1) да е извършен превоз на повредено превозно средство, и 2) превозът да е осъществен от лице, на което не е издадено удостоверение и което не е вписано в регистъра по чл.24е, ал.4 ЗАвтП и /или с МПС което не е вписано в регистъра по чл.24е, ал.4 ЗАвтП. При това законът не държи сметка за субективните причини поради които е бил извършен превозът на повреденото превозно средство – приятелска услуга, гражданско правоотношение или др., каквито доводи са изложени в жалбата и се навеждат в свидетелските показания.

В настоящия случай не е спорно по делото, че на посочената в АУАН дата – 11.10.2022г., водачът на автомобила Г. Е. Г. е извършвал превоз на повредено или аварирало превозно средство (без регистрационни табели) с МПС категория N1, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост по документи на жалбоподателя К.. Това обстоятелство се установява и с приетите писмени сведения, дадени и подписани от водача Г. Г. и от А. А., както и от показанията на същите лица, дадени в съдебно

заседание. Сведението представлява валидно доказателствено средство по смисъла на чл.39, ал.1 АПК, дадено по предвидения в закона ред. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, че на жалбоподателя или на друго физическо или юридическо лице, включително на водача Г. Г., е било издадено удостоверение за вписване в регистъра по чл.24е, ал.4 ЗАвтП за извършване на „Пътна помощ“, както и в същия регистър да е било вписано процесното МПС – товарен автомобил, категория N1, с ДК [рег.номер на МПС] . От друга страна няма спор, че процесният автомобил е бил обозначен по начина, указан в чл.24е, ал.6 ЗАвтП с надпис „Пътна помощ“ и телефонен номер за приемане на заявки. Този факт се установява и с приетите по делото фотографски изображения.

При това законосъобразен е изводът на административния орган за осъществявана пътна помощ по смисъла на §1, т.58 ДР ЗАвтП, без да са изпълнени изискванията на чл.24е и съответно правилно е приложена предвидената в чл.10ба, ал.1, т.1 ПАМ.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РД-14-4110/13.10.2022г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. К. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №РД-14-4110/13.10.2022г., издадена от директора на Регионалната дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място].

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова